

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (fjärde avdelningen)
den 15 november 2001

Mål T-142/00

Michel Van Huffel
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Tjänstemän – Tillträde till interna uttagningsprov – Entreprenadavtal –
Meddelande om uttagningsprov – Tillträdesvillkor som innebär att sökanden
måste tillhöra den personal som omfattas av tjänsteföreskrifterna”

Fullständig text på franska II - 1011

Saken: Talan om ogiltigförklaring av uttagningskommitténs beslut i det interna
uttagningsprovet KOM/TA/99 att inte ge sökanden tillträde till proven.

Avgörande: Talan ogillas. Vardera parten skall bära sin kostnad.

Sammanfattning av domen

1. Tjänstemän – Talan – Föregående administrativt klagomål – Tidsfrister – Utgör tvingande rätt – Rätten prövar på eget initiativ en invändning om rättegångshinder angående att talan är preskriberad (Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 90 och 91)

2. Tjänstemän – Talan – Tidsfrister – Preskription – En grund som kan leda till samma resultat som en talan mot en rättsakt som går en person emot, mot vilken rättsakt talan inte har väckts inom föreskriven frist, kan inte tas upp till sakprövning (Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 90 och 91)

3. Tjänstemän – Talan – Tidsfrister – Utgör tvingande rätt – Preskription – Återupptagande – Villkor – Ny omständighet (Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 90 och 91)

4. Tjänstemän – Uttagningsprov – Interna uttagningsprov – Tillträdesvillkor – Sökanden skall tillhöra den personal som omfattas av tjänsteföreskrifterna – Tillåtet (Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 27 första stycket och 29.1)

1. De tidsfrister för att inge klagomål eller för att väcka talan som föreskrivs i artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna grundas på rättssäkerhetshänsyn. De utgör således tvingande rätt och något som varken parterna eller domstolen kan råda över. Det förhållandet att svarandeinstitutionen inte i samband med domstolsförfarandet gör en invändning om rättegångshinder angående att talan är preskriberad på grund av att den har väckts för sent innebär inte förstainstansrätten kan underlåta att undersöka huruvida dessa tidsfrister har iakttagits.

Denna lösning, som följer av rättspraxis angående upptagande till sakprövning av en talan, skall utsträckas till att gälla frågan huruvida en grund skall tas upp till sakprövning. Det är nämligen motiverat av den princip som ligger bakom bestämmelserna om upptagande till sakprövning av en talan, och i synnerhet bestämmelserna om tidsfrister för att väcka talan, det vill säga rättssäkerhetsprincipen, att tillämpa en analog lösning när det gäller frågan om upptagande till sakprövning av en grund.

(se punkterna 28 och 29)

Hanvisning till förstainstansrätten den 18 mars 1997 i mål T-35/96, Rasmussen mot kommissionen, REGP 1997, s. I-A-61 och s. II-187, punkterna 29 och 30; domstolen den 28 maj 1998 i de förenade målen T-78/96 och T-170/96, W. mot kommissionen, REGP 1998, s. I-A-239 och s. II-745, punkt 66

2. En rättsakt som går någon emot kan inte ens delvis ifrågasättas efter det att tidsfristerna för att väcka talan har löpt ut. Om en sådan rättsakt inte har ifrågasatts inom de föreskrivna fristerna, kan det inte godtas att den berörda personen kan kringgå dessa tidsfrister genom att i samband med ett annat domstolsförfarande åberopa en grund som kan leda fram till väsentligen samma resultat som en talan om ogiltigförklaring mot nämnda rättsakt.

(se punkt 35)

3. Tidsfristerna för att väcka talan utgör tvingande rätt och avvikelser från dessa kan endast göras undantagsvis på grund av att en ny och väsentlig omständigheter tillkommit. Inte ens det förhållandet att en sökande senare har funnit en grund eller omständighet som redan fanns kan – för att inte riskera rättssäkerheten – i princip inte likställas med en ny omständighet som kan berättiga återställande av försutten tid.

(se punkt 36)

Hänvisning till förstainstansrättenden 26 november 1999 i mål T-253/97, Giegerich mot kommissionen, REGP 1999, s. I-A-233 och s. II-1177, punkterna 27 och 28, samt ovannämnd rättspraxis

4. Institutionerna skall utöva sitt utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller anordnande av uttagningsprov (i synnerhet fastställande av tillträdesvillkoren) på ett sätt som är förenligt med de tvingande bestämmelserna i artiklarna 27 första stycket och 29.1 i tjänsteföreskrifterna. Det som föreskrivs i artikel 27 första stycket i tjänsteföreskrifterna angående syftet med all rekrytering och det som föreskrivs i artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna angående vilka förfaranden som skall följas vid tillsättning av en ledig tjänst är tvingande. Utrymmet för skönsmässig bedömning skall följaktligen alltid utövas med beaktande av de krav som är förbundna med den tjänst som skall tillsättas och mer allmänt med tjänstens intresse.

Vid interna uttagningsprov är det härvid motiverat i förhållande till artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna och denna bestämmelses systematik samt i förhållande till tjänstens intresse att uppställa ett tillträdesvillkor som innebär att sökanden måste tillhöra den personal som omfattas av tjänsteföreskrifterna.

I artikel 29 i tjänsteföreskrifterna omnämns anordnandet av uttagningsprov omnämns som ett sätt att rekrytera, varav de övriga sätten är befordran eller omplacering (artikel 29.1 a) och överflyttning (artikel 29.1 c). Såväl befordran som omplacering är åtgärder som rör personal som omfattas av tjänsteföreskrifterna. Det avgörande kriteriet vid tolkning av begreppet intern personal, som är ett villkor för att delta i ett internt uttagningsprov, är således inte den särskilda situation som de sökande befinner sig i, utan den anknytning som finns mellan de berörda personerna och institutionen. Denna anknytning måste vara offentligrättslig för att det villkor för tillträde till ett uttagningsprov som innebär att sökandena måste tillhöra institutionens interna personal skall vara uppfyllt. Det kan inte anses vara förenligt med

tjänsteföreskrifternas systematik att ordet "intern" som omnämns däri rör andra personer än de som har en ställning som omfattas av tjänsteföreskrifterna.

(se punkterna 52, 56 och 61)

Hänvisning till generaladvokaten M. Gands förslag till avgörande i mål 16/64, Rauch mot kommissionen (domstolens dom av den 31 mars 1965), REG 1965, s. 179, s. 196, s. 198 och s. 199; förstainstansrättens 6 mars 1997 i de förenade målen T-40/96 och T-55/96, de Kerros och Kohn-Bergé mot kommissionen, REG 1997, s. I-A-47 och s. II-135, punkt 40; förstainstansrätten den 12 november 1998 i mål T-294/97, Carrasco Benitez mot kommissionen, REGP 1998, s. I-A-601 och s. II-1819, punkt 48; förstainstansrätten den 21 november 2000 i mål T-214/99, Carrasco Benítez mot kommissionen, REGP 2000, s. I-A-257 och s. II-1169, punkt 53